

rého treba kvalifikovať za zločin, čin toho obžalovaného — prípadne obžalovanej — ktorý sám ako exekút dopustil sa len prečinu podľa §§ 356, 359 tr. zák., bolo by treba kvalifikovať — v smysle § 95 tr. zák. — ako návod, prípadne pomocníke účastenstvo podľa § 69 tr. zák. v zločine podľa §§ 356 a 359 tr. zák. Ponevác vrchný súd nehľadel na také okolnosti, od ktorých závisí možnosť použitia zákona, bolo treba pokračovať podľa odst. I. § 35 a § 34 tr. p. nov.

Čís. 4651.

Jestliže niektoré z dřívejších rozsudkov, slúžiacich za podklad k výmere úhrnného trestu, uložily obžalovanému trest štátneho väzenia (zák. č. 123/31 Sb. z. a n.), treba použiť zásad uvedených v §§ 1, 2 cit. zák. tiež pri výmere úhrnného trestu a vysloviť, aká pomerná časť úhrnného trestu má byť odpykaná podľa predpisov o výkone trestu štátneho väzenia.

(Rozh. z 8. marca 1933, Zm IV 131/33.)

N a j v y š š í s ú d v trestnej veci proti S. W. pre zločin podľa § 15 čís. 3 zák. na ochr. rep., zavedenej pred krajským súdom v Levoči a tamže dňa 6. decembra 1932 podľa §§ 517, 518 tr. p. vybavenej, následkom zmätočnej sťažnosti odsúdeného S. W. vo verejnom zasadnutí senátu vyniesol tento rozsudok: Vyhovuje sa zmätočnej sťažnosti obžalovaného uplatňovanej čo do výmery trestu, napadnutý rozsudok sa zrušuje čiastočne čo do druhu trestu a vyslovuje sa podľa odst. 2 § 2 zák. z 16. júla 1931 čís. 123 sb. z. a nar., že z uloženého úhrnného trestu 9 mesiacov a 10 dní žalára je časť 2 mesiacov a 20 dní vykonať podľa predpisov o výkone trestu štátneho väzenia. Inak sa zmätočná sťažnosť odmieta.

Z d ô v o d o v:

Inak je zmätočná sťažnosť základná. Tresty uložené odsúdenému rozsudkami uvedenými v úhrnnom rozsudku pod čís. 2, 3, a to 2 mesačné väzenie a 1 mesačné uzamknutie mali byť podľa základných rozsudkov vykonané podľa predpisov o výkone trestu štátneho väzenia. Trest uložený odsúdenému rozsudkom uvedeným pod čís. 1 úhrnného rozsudku bol určený v 7 mesačnom žalári. Vymeranie úhrnného trestu deje sa tak, že úhrnný trest, nakoľko druh základných trestov je rôzny, sa v smysle § 96 tr. zák. vymerá v najťažšom druhu trestu, pri čom treba primerane zmierniť trvanie každého trestu, nakoľko odsúdený bude nútený odpykať rôzne tresty na jeden raz a v jednom druhu trestu. Správne teda vymeral krajský súd v tomto prípade úhrnný trest v druhu žalára jako v najťažšom druhu trestu. Tieto predpisy o výmere úhrnného trestu boli však doplnené zákonom z 16. júla 1931 čís. 123 sb. z. a nar. o štátnom väzení, ktorý v § 2 odst. 2 predpisuje, že pri ukla-

daní úhrnného trestu podľa §§ 517 a 518 tr. p. treba sa riadiť zásadami uvedenými v §§ 1 a 2 citov. zák. Tomuto predpisu je rozumieť tak, že uvedené zásady treba použiť — keď základné tresty boli prihliadnutím k zák. č. 132/1931 sb. z. a nar. určené v druhu štátneho väzenia. Odporovalo by iste zneniu a intenciam citov. zák., keď by sa pri určení úhrnného trestu neprihliadlo k tej okolnosti, že u niektorých základných trestov bolo vyslovené, že ich treba vykonať podľa predpisov o výkone štátneho väzenia, lebo by to bolo zrejme v neprospech odsúdeného. Preto vyhovel najvyšší súd zmätočnej sťažnosti odsúdeného čo do výmery trestu uplatňovanej, postupoval podľa odst. 1 § 33 por. nov. a uznal tak, ako vo výroku je uvedené.

Čís. 4652.

Je-li nakladatel neperiodického tiskopisu totožný s původcem, který byl odsouzen podle § 1 tisk. nov., ručí s ním solidárně podle § 24 tisk. nov. také vlastník tiskárny v rozsahu § 21 tisk. nov.

Byl-li zamítnut návrh soukromého žalobce na vyslovení této platební povinnosti, může tomuto výroku odporovati soukromý žalobce odvoláním, pokud jde o platební povinnost vlastníka tiskárny ohledně přiznaného odškodného za příkoří (§ 17 tisk. nov.), a stížností podle § 392 tr. ř., pokud jde o ručení jeho za náklady trestního řízení.

(Rozh. ze dne 9. března 1933, Zm I 307/31.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl v neveřejném zasedání zmatečnou stížnost obžalovaných do rozsudku krajského soudu trestního jako soudu kmetského v Praze z 22. prosince 1930, pokud jím byli stěžovatelé uznáni vinnými přečinem proti bezpečnosti cti dle §§ 487, 488, 491, 493 tr. zák. a § 1 tisk. nov., vyhověl však stížnosti, správně odvolání soukromých obžalobců do výroku, pokud jím byl zamítnut jejich návrh, by podle § 24 tisk. novely bylo vyřknuto, že platební povinnost ohledně přiznaného odškodného stíhá rukou společnou a nerozdílnou i vlastníka tiskárny, tento výrok zrušil a kmetskému soudu uložil, by v tomto směru znovu rozhodl. O stížnosti soukromých obžalobců do téhož výroku ohledně nákladů trestního řízení rozhodne vrchní soud v Praze. V otázkách, o něž tu jde, uvedl v

d ů v o d e h:

Soukromí obžalobci podali stížnost do výroku, že nebylo vysloveno, že platební povinnost podle § 24 odst. 1 tisk. novely stíhá s odsouzenými rukou společnou a nerozdílnou i vlastníky tiskáren. Návrh soukromých obžalobců na vyslovení platební povinnosti knihtiskařů — vlastníků tiskáren — solidárně s obžalovanými podle §§ 17, 21, 24 odst. 1 tisk. nov. týkal se i nákladů trestního řízení i požadovaného odškodného (§ 17). Proto stížnost soukromých obžalobců, pokud směřuje proti zamítnutí jejich návrhu na vyslovení platební povinnosti vlast-